

[Glønborg]

de, samvittighedsfriheden i § 16 og 17, med med hensyn til transport.

Jeg kan vel ikke ligefrem begære, at ministeren på stående fod tilkendegiver regeringens holdning til et spørgsmål, som jeg lægger frem her. Men jeg vil da sætte umådelig stor pris på, at ministeren vil bekræfte, at her er der ingen internationale problemer, men at det er en beslutning, vi uden internationale problemer kan tage helt alene her i Danmark – at vi vil lade samvittighedsfriheden også omfatte transport af våben.

Oh så ville jeg selvfølgelig også være glad, hvis ministeren ville love at overveje dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg skal blot, så det ikke kommer som nogen overraskelse for ministeren, meddele, at såfremt regeringen går ind på de tanker, der her er nævnt fra Kristeligt Folkeparti om deres samvittighed osv. med hensyn til transporter, og forslaget også skulle omfatte det, så står Fremskridtspartiet ikke længere bag det.

Forslaget er, som det ligger her og nu. Det er det yderste, vi kan gå til. Glem alt om transporter og samvittighedskvaler i Kristeligt Folkeparti.

Justitsministeren (Engell):

Jeg kunne føle mig fristet til at sige til hr. Knud Lind, at jeg gerne vil glemme alt om samvittighedskvaler i Kristeligt Folkeparti, al den stund jeg som oftest har rigeligt at gøre med samvittighedskvaler i Fremskridtspartiet. Men det er altså en anden historie, og jeg er endnu en gang glad for hr. Knud Linds understregning af, at hans parti tilslutter sig forslaget, som det foreligger.

Oh jeg kan sige, som jeg allerede sagde det i min tidligere besvarelse, at vi ikke har til hensigt at inddrage spørgsmålet om transporterne. Der er gennemført en lang række undersøgelser og vurderinger på det område, og vi mener ikke, at der kan gennemføres forslag, som er rimelige, og som virker rimelige i forhold til danske rederier, og som i øvrigt kan kontrolleres, sådan som jeg også har været inde på det tidligere.

Så spørger hr. Knud Lind, hvorfor prokuristerne er med i forslaget. De er nævnt, fordi vi

her taler om direktører og prokurister, som begge har et ledelsesansvar i forhold til virksomheden. Men da det er et spørgsmål, jeg kan forstå optager hr. Knud Lind uendelig meget, vil jeg meget gerne vende tilbage til det i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Når det gælder EF, er det sådan, at spørgsmål, der som dette vedrører krigsmateriellovgivningen, ligger uden for EF-bestemmelserne.

Endelig stillede hr. Knud Lind et spørgsmål vedrørende § 1 i lovforslaget. Dér synes jeg, hr. Knud Lind skal læse bemærkningerne netop til § 1, stk. 1, som jeg synes giver en ganske præcis beskrivelse af det spørgsmål, som hr. Knud Lind rejste.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige myndigheders registre.

Af Leif Hermann (SF) m.fl.
(Fremsat 6/3 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

Jeg synes, det er et interessant initiativ, SF har taget, og hvor jeg ofte har været særdeles kritisk over for forslag, der er kommet fra Socialistisk Folkeparti, så synes jeg, der her ligger et spændende oplæg, som viser nogle åbninger i SF, som jeg bestemt vil være indstillet på at ud-dybe nærmere, når vi - og det går jeg ud fra bliver i det kommende folketingsår - mere detaljeret skal drøfte grundlaget for behovet for eventuelle ændringer i registerloven, også på bag-

[Justitsministeren]

grund af de overvejelser, som vi gør os i regeringen og regeringspartierne om det spørgsmål.

SF's forslag vil jo på en række punkter medføre væsentlige ændringer i den offentlige registerlovs regulering af myndighedernes adgang til at oprette og bruge edb-registre i den daglige forvaltning. Jeg er enig med SF i – og det har jeg også givet udtryk for ved andre lejligheder – at den gældende lov om offentlige myndigheders registre ikke længere er et hensigtsmæssigt redskab til at regulere den offentlige forvaltnings brug af moderne edb-teknologi. Den betydelige udvikling, som vi har oplevet på hele edb-området i de år, som er forløbet, siden loven blev vedtaget for mere end 10 år siden, må vi jo nok forudse fortsætter i de kommende år, og det gælder ikke mindst med hensyn til de såkaldte PC'ere – personlige computere – og det skaber behov for en ny retlig regulering på området.

Spørgsmålet er imidlertid, hvad der skal være grundlaget for den nye regulering, om man i den forbindelse helt kan ophæve lovreguleringen på visse områder.

Nogle af de tanker, der ligger til grund for SF's forslag, svarer som nævnt til synspunkter og ideer, som jeg også selv tidligere har givet udtryk for, når man navnlig fra kommunernes side er fremkommet med ønsker om en forenkling af registerlovgivningen.

Jeg mener, at tiden er kommet til, at vi her i Folketinget inden for det kommende år må overveje, hvordan man i lyset af den ny teknologi på den mest hensigtsmæssige måde kan gennemføre en forenkling af den offentlige registerlov. Ændringen bør efter min opfattelse sikre en mere smidig, mere effektiv administration, samtidig med at hensynet til borgernes retsbeskyttelse og integritet tilgodeses. Ikke mindst retssikkerheden for den enkelte borger må fortsat tillægges den helt afgørende vægt.

Uanset den rivende udvikling på edb-området er det jo en helt klassisk konflikt, vi står over for. SF's forslag bygger på den tanke, at man helt kan undtage offentlige myndigheders edb-registre fra lovgivning. Kun i det omfang registre indeholder personoplysninger, som er af fortrolig karakter, er der efter partiets forslag grund til fra lovgivningsmagtens side at gå ind med en nærmere regulering.

Det er en meget vidtgående ændring, hvis rækkevidde efter min mening kan være vanskelig at overskue, og jeg mener, at der ikke mindst

her kan være grund til en grundig analyse og drøftelse af konsekvenserne af et sådant forslag.

For de registre, der skal være omfattet af loven, foreslår SF en forskellig regulering, alt efter om registret kun indeholder oplysninger om rent private forhold, f.eks. straffe- og helbredsoplysninger, eller alene oplysninger, som i øvrigt må anses som fortrolige.

De registre, som indeholder de meget følsomme oplysninger, skal efter forslaget undergives stort set samme regulering som i dag, og det vil sige, at registrene kun kan oprettes efter en forudgående politisk beslutning og efter udarbejdelse af særlige registerforskrifter, som Registertilsynet har haft lejlighed til at udtale sig om.

Registre, der kun indeholder almindelige fortrolige personoplysninger, skal også efter forslaget, i hvert fald sådan som jeg har forstået det, frit kunne oprettes efter en administrativ beslutning. De nærmere regler om brugen af registre skal så generelt reguleres i en eller flere bekendtgørelser, som efter bemærkningerne til forslaget skal opbygges over de standardforskrifter, som Registertilsynet i dag arbejder med.

Umiddelbart må jeg nok stille mig noget tvivlende over for, om en sådan ordning lovteknisk kan gennemføres. Registertilsynets standardforskrifter forudsætter jo på en lang række punkter, at der i forbindelse med de enkelte registre sker en nærmere fastlæggelse af forskrifternes indhold under hensyn til det pågældende registers karakter og formål. Det gælder f.eks. med hensyn til, hvilke oplysninger der må registreres, sletning af oplysninger og videregivelse.

Som et eksempel skal jeg blot nævne de kommunale biblioteksregistre, der føres på edb. Disse registre indeholder bl.a. oplysninger om lånernes identitet og om, hvornår bogen er lånt og afleveret. Efter den gældende ordning kan Registertilsynet ud fra retssikkerheds- og integritetshensyn stille krav om, at registret indrettes på en måde, som sikrer, at forbindelsen imellem låneren og bogtitlen bliver slettet, så snart en bog er afleveret. Jeg har svært ved at se, hvordan man med dette forslag vil sikre, at man kan blive opmærksom på sådanne helt særlige registre og også tilrettelægge registrene på en måde, som giver sikkerhed for, at visse oplys-

[Justitsministeren]

ninger slettes, når det er nødvendigt af hensyn til borgerne og der ikke længere er afgørende behov for dem.

På andre områder går SF's forslag nok for langt. Efter forslaget regler om samkøring skal der være et helt generelt forbud mod samkøring af registre med oplysninger om rent private forhold. Man må stille spørgsmålet, hvordan et sådant forbud vil virke f.eks. inden for sygehussektoren. Vi må i hvert fald sikre os, at reglerne om samkøring ikke udelukker en sygehusmæssig behandling af patienterne.

På den baggrund er det min opfattelse, at SF's forslag under den kommende udvalgsbehandling bør drøftes meget grundigt, og vi bør herunder også nok overveje, om der er andre måder, hvorpå vi kan forenkle og smidiggøre den offentlige registerlov, ligesom vi bør inddrage de kommunale organisationer i overvejelserne om eventuelle ændringer.

Jeg ved, at man fra organisationernes side har været og er meget interesseret i at få en dialog med regering og Folketing i hele dette spørgsmål, og derfor vil det efter min opfattelse være naturligt, at vi til efteråret, måske forud for den kommende folketingsssamlings drøftelser på det område, får lejlighed til en nærmere dialog med kommunerne og herunder også lytter til de råd og synspunkter, man har herfra.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes faktisk, der er grundlag for at rose SF for det initiativ, der ligger her.

Socialdemokratiet er meget enig i, at der er behov for at få hele området om offentlige registre op til en revurdering. Det er vi ud fra en konstatering af, at den bestående lov af mange forskellige årsager ikke har fungeret godt nok. Alene den situation, der hvert år er opstået, når Registertilsynet er kommet med sin årsberetning, og hvor det jo hver gang klart er fremgået, at problemer er der nok af på området, tilsiger jo, at loven bør kigges nærmere efter i sømme-ne.

Jeg synes også, de udtalelser, vi gentagne gange har hørt fra såvel amter som kommuner, hvor man siger, at registerloven er bureaukratisk, besværlig, ansvarsforflygtigende, forældet i systemet og derfor egentlig giver en despekt, og det, at der helt klart er meget lidt respekt for loven – så lidt respekt, at de ansatte egentlig tager udelte næser fra Registertilsynet med en

ret ophøjet ro – i hvert fald giver os ganske god grund til at se på, om ikke denne lov hurtigst muligt bør revideres.

En lovgivning om offentlige myndigheders registre skulle jo gerne – om muligt, hvis vi kan formå det – være på forkant med tiden. Jeg synes i hvert fald, det er synd at beskyldte den nuværende lov for noget sådant.

Jeg formoder, at forslagsstillerne ikke har forestillet sig, at dette lovforslag kan nå at blive færdigbehandlet i denne samling, og derfor skal jeg undlade at gå detaljeret igennem de mange aspekter, som ligger i SF's forslag. Men jeg vil godt tilkendegive, at Socialdemokratiet kan følge tankegangen om, at harmløse oplysninger som f.eks. dem, man kan tage via telefonbogen, faktisk ikke hører hjemme under denne lov, hvorimod jeg synes, der i langt højere grad er behov for, grundlag for at koncentrere sig om indsatsen omkring de følsomme registre med personoplysningerne og her også helt klart spørgsmålet om samkøring af disse oplysninger.

I øvrigt synes jeg også, det vil være på sin plads at sikre, at de registrerede har viden om og indsigt i indholdet af de oplysninger, der er registreret om dem; det er også noget af det, vi skal have fat i.

Så kunne der vel også være grundlag for at tage en videre snak om, hvorvidt det altid er strengt nødvendigt at oprette nye registre. Den vinkel så Socialdemokratiet i hvert fald også gerne diskuteret. Jeg mener helt klart, at vi ikke mindst har brug for at få en diskussion om det at oprette de mange registre og behovet derfor, og det ville være gavnligt, om den blev taget også i relation til vore amter og kommuner.

Men da jeg som sagt ikke tror, forslagsstillerne har forventet, at vi skal nå at gøre forslaget færdigt i denne samling, synes jeg egentlig, det ville være helt naturligt, og jeg vil faktisk opfordre til – som der flere gange tidligere har været lagt op til – at vi får en større registerkonference. Skulle vi nu ikke se at få den afholdt, sådan at vi i et konstruktivt samarbejde med kommuner, amter, registertilsyn m.v. i fællesskab kunne få gjort dette arbejde på en ordentlig måde? Vi vil i hvert fald gerne fra Socialdemokratiet positivt og konstruktivt deltage, og jeg mener også, at jeg kunne høre på ministerens vurdering, at regeringen var parat til det.

[Lissa Mathiasen]

På den baggrund ser Socialdemokratiet frem til en relativt hurtig behandling af denne sag og gerne med et bedre produkt end det, vi har for nærværende.

Pia Christmas-Møller (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Fischer, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans og Det Konservative Folkepartis vegne sige følgende:

Man kan i dag konstatere, at det på mange måder er blevet for besværligt at oprette det, man kunne kalde ukontroversielle arbejdsregistre. Det betyder bl.a., at det nuværende lovgrundlag ikke længere svarer til den teknologiske udvikling og de faktiske forhold i samfundet, som vi kender. Det foreligger der mange tilkendegivelser om – ikke alene fra Kommunernes Landsforening, men også fra de mange mennesker, der dagligt bruger den nye teknik på deres arbejdsplads.

Det nuværende meget restriktive lovgrundlag var og er da også tiltænkt et mindre antal registre og er ikke egnet til den hastige introduktion af ikke mindst et stort antal PC'ere til løsning af en mængde nye opgaver.

Det Konservative Folkeparti er derfor indstillet på de nødvendige ændringer for at lette arbejdet i dagligdagen med disse rutiner. Det gælder således også, hvilke former for godkendelsesprocedure der skal til, før et sådant register kan oprettes.

Men samtidig skal det understreges, at vi ikke af bekvemmelighedshensyn skal slække på borgernes retssikkerhed, ikke slække på beskyttelsen af den personlige integritet eller på privatlivets fred.

Blandt de punkter, som må påkalde sig særlig interesse i det videre arbejde med denne problemstilling i Retsudvalget, og som vi vil være særlig opmærksom på, er spørgsmålet om samkøring af registre. Vi ønsker nøje belyst konsekvenserne af de ændringer, som SF her har foreslået, ændringer, som på den ene side kan forekomme meget restriktive – det gælder helbredsforhold, strafbare forhold og sociale forhold, hvor jeg har forstået, at samkøring vil være helt forbudt – og omvendt meget vidtgående på de økonomiske områder. Jeg stiller mig tvivlende over for, om der her er tale om en hensigtsmæssig afvejning.

Men vi er indstillet på at drøfte alle disse spørgsmål grundigt i Retsudvalget med henblik

på den nødvendige ajourføring af loven i forhold til udviklingen i samfundet.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

I Venstre synes vi også, det er godt, at SF har taget dette initiativ. Der er brug for at se på den registerlovgivning, vi har i dag, og selv om den gældende lov jo ikke er forfærdelig gammel, må man vel alligevel sige, at den har holdt længe i betragtning af den hurtighed, hvormed teknologien udvikler sig.

Der er en lang række spørgsmål, som SF berører i sit forslag, og det er jo også dem, der til syvende og sidst vil blive de centrale spørgsmål, når vi skal til at se nærmere på registerlovgivningen. Så SF har såmænd leveret det arbejdsgrundlag og -produkt, man med nogen rimelighed overhovedet kan forvente og forlange.

Men vi må i alle tilfælde fra Venstres side sige, at vi har behov for at få belyst og drøftet konsekvenserne lidt mere. Derfor vil vi også godt tilslutte os de tanker, som justitsministeren gav udtryk for, og vi vil meget gerne deltage i et nærmere arbejde, hvor kommunernes synspunkter og ønsker også får en placering, alt med det formål at få så velbelyst et grundlag for at foretage en nærmere vurdering af den gældende registerlovgivning som muligt.

Selvfølgelig har vi også de centrale overskrifter, som andre partier vil nævne, vedrørende retssikkerhed, betænkelighed ved omfanget i hvert fald af samkøring af registre, men det, der jo slår én en gang imellem, når man snakker med folk, er, at folk i vid udstrækning føler irritation over at blive spurgt om ting, som de siger myndighederne udmærket godt ved, og som de har stående et eller andet sted: Og så skal jeg igen til at spørges og redegøre for osv. osv.

Jeg er som sagt fuldstændig enig i, at vi skal holde os principperne om retssikkerhed og integritet helt klar, men vi er selvfølgelig også nødt til at tage højde for, at befolkningen også forventer en service, som nok i nogen udstrækning nogle gange forudsætter, at myndighederne i højere grad bruger den viden, som de rent faktisk har om den enkelte borger.

Vi er altså i Venstre tilfredse med, at emnet er taget op, og vi vil også se frem til at gå ind i en nærmere analyse af de forskellige elementer, og vi vil også se frem til at få det grundlag, som SF nu har fremlagt, suppleret med lidt flere syns-

[Elsebeth Kock-Petersen]

punkter, oplysninger og ønsker fra brugernes side. Det være sig myndigheder, det være sig private virksomheder, og selvfølgelig i sidste ende borgeren, hvorom det jo drejer sig.

Knud Lind (FP):

Jeg kan på Fremskridtspartiets vegne sige, at vi er meget positive over for de tanker, SF har gjort sig i sit forslag. SF har fremsat et interessant forslag, som skulle være en forenkling.

Jeg vil dog gøre opmærksom på, at selv om det ikke decideret vedrører SF's tanker i forslaget, så kan der altså, selv om man kontrollerer meget, allerede i dag oprettes private registre i hjemmecomputere, som ingen overhovedet kan styre. Men det er jo en anden sag.

Vi kan også tilslutte os justitsministerens tanker om en nærmere vurdering af hele registerloven. Jeg står med en helt dugfrisk klage over brugen af personlige oplysninger, og den angår såmænd en klage over feriekort, der i deres udformning giver tredjemand indsigt i helt personlige data. Vedkommende, der har klaget over det, har vedlagt en kopi af det feriekort, og kortet er i sin udformning tænkt som et åbent postkort indeholdende oplysninger som CPR-nummer, privat bopæl, beløbsangivelse og tillige bankens navn, adresse og vedkommendes kontonummer og registreringsnummer. Det betyder, at kortet altså indeholder nogle højst personlige informationer.

Derfor er der al mulig grund til at kigge på hele det område, der ligger her, og jeg kan godt sige, at jeg selvfølgelig vil overdrage denne klage til justitsministeren, så justitsministeren kan se nærmere på den, for det her, det er dagligdagen. Det er det, folk udsættes for. Det er det, der gør folk vrede, når de kan se, at deres bankkontonummer og registreringsnummer bliver skrevet på et feriekort, således som klageren her skriver. Der er reelt stor mulighed for, selv om det er ulovligt, at der er en, der går ind og hæver nogle penge på vedkommendes bankkonto.

Det er sådan nogle ting, folk bliver gale over, og jeg tror såmænd, at mange ved det. Jeg tror, det var ministeren, der nævnede, at der var nogle, der var irriteret over, at de blev spurgt om det samme igen og igen, men her er altså en direkte klage over den måde, som det offentlige har udformet bestemmelserne på, og derfor vil jeg aflevere den til ministeren.

I øvrigt vil jeg sige, at vi vil støtte ministerens tanker om, at der skal ske en nærmere vurdering af hele registerloven, og vi vil også være meget positive i udvalgsarbejdet over for SF's forslag.

Kirsten Lee (RV):

For os i Det Radikale Venstre er det afgørende, at der skabes sikkerhed for, at den teknologiske udvikling, herunder edb-systemerne, ikke krænker det enkelte menneskes ret til privatlivets fred og til politisk og åndelig frihed.

Vi ønsker, at de rammer, inden for hvilke både det offentlige og private kan gemme oplysninger og videregive dem, skal være meget snævre. Folk skal ikke være bange for, at de bliver optaget i alle mulige kendte og ukendte registre.

Vi er enige med justitsministeren i, at det er et interessant initiativ, SF har taget, og den teknologiske udvikling, der er sket gennem de sidste 10 år, siden registerloven blev vedtaget i slutningen af 1970'erne, gør efter vores opfattelse en modernisering af registerlovgivningen relevant.

Det er oplagt, at der er behov for nogle praktiske forbedringer, og vi mener, at der kan foretages forbedringer, uden at sikkerheden for den enkelte bringes i fare.

På nuværende tidspunkt er vi nok ikke indstillet på helt at undtage offentlige myndigheders edb-registre fra lovregulering, selv om der er lavet en undtagelse i SF's forslag, nemlig den, at de kan ikke undtages, medmindre de indeholder helt fortrolige personoplysninger. Men jeg synes, vi skal se på det, når vi kommer til detailbehandlingen af disse ting. Vi tror, der er nogle registre med personoplysninger, som godt kan undtages. Vi synes også, det er passende, at loven får samme afgrænsning som forvaltningsloven og straffeloven, når det handler om regler om tavshedspligt.

Som fru Lissa Mathiasen tror jeg heller ikke, at dette forslag kan blive færdigt i denne samling, og jeg synes ikke, at en konference er nogen dårlig idé; så kan vi jo bl.a. også drøfte nogle af de problemer, der er med hensyn til samkøring. Vi har jo her gennem de seneste par dage i pressen hørt om, at taxichauffører åbenbart havde problemer med at få antallet af kilometer til at stemme overens med de oplysninger, der blev givet til skattevæsenet, og konsekvensen er

[Kirsten Lee]

tab af bevilling. Der kunne en eller anden form for samkøring nok have en kriminalpræventiv effekt, som SF jo også har været inde på i bemærkningerne til lovforslaget, og det vil vi da godt være med til at kigge på.

Vi går altså positivt ind i det videre arbejde med en modernisering af registerlovgivningen.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører, hr. Nør Christensen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre CD's synspunkter.

Det er en kendsgerning, at der på edb-området har været en rivende udvikling, siden lovgivningen på dette område blev til for mere end 10 år siden; det gælder ikke mindst de personlige computere. Derfor er det måske naturligt, at SF fremkommer med en række forskellige forslag til ændringer i den offentlige registerlov.

Forslaget er da heller ikke helt uinteressant efter vores opfattelse, men jeg har forstået, at regeringen for tiden overvejer at fremkomme med et eller måske flere initiativer, og det kan da være, vi skulle afvente dette initiativ. Det vil vi i hvert fald gerne. Vi har forstået, at regeringen i lyset af den nye teknologi vil overveje, hvorledes en forenkling kan gennemføres, og det ser vi frem til.

Jeg kan i øvrigt sige, at helt at afskaffe registre ikke umiddelbart passer Centrum-Demokraterne. Det er efter vores opfattelse et meget stort skridt at gå, og vi kan for nærværende ikke helt overskue konsekvenserne. Det er da muligt, at udvalgsarbejdet kan skabe mere klarhed her, men for nærværende tror vi ikke på, at et nærmere udredningsarbejde vil være hensigtsmæssigt. Vi behøver jo ikke forhaste os i en sag som denne; det er i det hele taget uhensigtsmæssigt at forhaste sig uden et grundigt analytisk forarbejde.

Jeg skal afslutningsvis bakke op omkring ministerens bemærkning om at inddrage de kommunale myndigheder. Det vil være meget nyttigt i denne sag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan slutte rækken af positive tilkendegivelser over for forslaget. Vi mener, at det er en god idé, at vi får set på denne lovgivning.

Jeg skal ikke forlænge debatten med at gå i detaljer med forslaget, men bare sige, at vi er

enige i mange af de synspunkter, der er kommet frem, bl.a. at der kan være registre, som ikke indeholder så særlig fortrolige oplysninger, at det kan gøre noget, de er der. Det kan være omkring samkøring og meget, meget andet.

Men alle disse spørgsmål egner sig jo fortrinligt til udvalgsarbejdet, og derfor vil jeg gerne på Kristeligt Folkepartis vegne tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne indledningsvis takke for alle de positive og venlige bemærkninger, som jo faktisk rakte hele vejen rundt. Jeg skal ikke kunne sige, om det derved bliver til en historisk dag for Socialistisk Folkeparti – det gør det forhåbentlig ikke – som en enestående foreteelse, men det er da under alle omstændigheder noget, der ikke sker hver gang, vi fremkommer med et forslag. Hvis det skete, hver gang vi fremkom med et forslag, tror jeg også, jeg ville begynde at blive noget bekymret for, hvorvidt Socialistisk Folkeparti var et oppositionsparti i den forstand, vi ønsker at forstå os selv.

Der er fremkommet forskellige bemærkninger om forslaget, og det, der måske er behov for her afslutningsvis, er at fremhæve i hvert fald noget af baggrunden for, at SF har taget sådan et initiativ.

Jeg tror ikke, at der i vores lange og intense interesse for registerproblematikken og den retssikkerhed, der knytter sig til registerspørgsmålene, stod skrevet, at vi skulle være de første til at tage fat på en ændring af lov om offentlige myndigheders registre for at gøre det nemmere at oprette mindre registre med ikkepersonfølsomme oplysninger i.

Men når vi har gjort det, hænger det sammen med nogle drøftelser, vi internt i partiet havde, efter at vi juni 1987 vedtog de ændringer, der var tale om dengang i lov om offentlige myndigheders registre, og de ret vidtgående ændringer, der blev indført i loven om private registre. De to love var jo, om jeg så må sige, slutstenen på den forvaltningsprocesreform, som Folketinget havde arbejdet med siden 1984, og ændringerne i lov om offentlige myndigheders registre var jo ikke voldsomt vidtgående. Interessen knyttede sig derfor navnlig fra vores side til spørgsmålet om den måde, man indrettede de nye bestemmelser i lov om private registre på.

[Leif Hermann]

Vi burde nok dengang nøjere have analyseret den registerudvikling, der havde fundet sted inden for de offentlige myndigheders område, og vurderet loven i lyset af, hvorvidt de ændringer, der var sket i registerudviklingen og registeropbygningen siden den første lov om offentlige myndigheders registre fra slutningen af 1970'erne, burde få os til at overveje en langt mere grundlæggende revision af lovforslaget end den, der fandt sted i 1987.

Den lov, som på det tidspunkt blev revideret i 1987, baserede sig måske på en registeropbygning, der i højere grad koncentrerede sig om store og centraliserede registre, og derfor måtte det med den udvikling, der er sket siden, naturligvis blive noget skævt, når man kan konstatere, at registre i dag er et arbejdsredskab for den enkelte sagsbehandler, at ting, som tidligere blev skrevet ned på papir, nu bliver skrevet ind på dataskærme og på den måde skaber problemer i og med, at man af retssikkerhedsmæssige årsager har stillet krav om registerforskrifter, politisk beslutning osv.

Vi har derfor forsøgt på i det lovforslag, der er fremsat, at fastholde det retssikkerhedsmæssige sigte, der hele tiden har ligget i SF's registerpolitiske holdninger, nemlig at sige: Hvor er det, dette retssikkerhedsspørgsmål spiller den største rolle? Hvor er det, at vægtskålen helt afgørende og entydigt skal veje ned til fordel for retssikkerheden? Ja, det er selvfølgelig for de registre, hvor man registrerer personfølsomme oplysninger. Det er meget afgørende for os, at det er de personfølsomme oplysninger, der beskyttes og får en endda overordentlig stærk beskyttelse – en beskyttelse, der er så stærk, at vi faktisk har lavet et egentligt forbud mod samkøring af registre med den slags oplysninger i.

Det vil også være hovedledetråden for os i den kommende diskussion om ændringer af loven om offentlige myndigheders registre. Det er jo ikke noget tilfælde, at lovforslaget kommer nu, og vi har også forstået det signal, der betyder, at vi ikke får det færdigbehandlet i denne samling. Det er ment som, kunne man sige, et oplæg til en debat – et oplæg, som anviser nogle konkrete veje, man kan gå, i det øjeblik man både skal opretholde et retssikkerhedskrav og sikre, at den offentlige forvaltnings troværdighed som serviceorgan over for borgerne fortsat kan være til stede.

Vi er naturligvis indstillet på på en konference, hvad enten den nu finder sted i justitsministerens regi, eller den finder sted i det kommunale regi, at tage en grundig drøftelse ikke bare af de forhold, vi har fremdraget i lovforslaget, men også om alle øvrige forhold, der falder ind under den gældende lov.

Med disse ord skal jeg endnu en gang takke ordførerne for de venlige bemærkninger, og jeg ser frem til, at enten de kommunale organisationer, som jo tidligere har annonceret, at de ville indkalde til en registerkonference, eller måske oven i købet ministeren på baggrund af sine venlige bemærkninger snarest indkalder til en sådan konference. Når vi har udarbejdet forslaget som et lovforslag og gjort det så konkret, som det er gjort, er det også et udtryk for, at vi ønsker, at sagen holdes i gang, og at vi kommer frem til nogle beslutninger i næste folketingsamling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 65:

Forslag til folketingsbeslutning om børns og unges arbejde ved oplæring i landbruget.

Af Ernst B. Schmidt (FP) m.fl.
(Fremsat 13/3 90).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

De gældende regler om børns og unges traktørkørsel findes i Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 103 af 15. februar 1989. Heraf frem-